

NO 21

5. november 1950

50. årgang

Regeringskrisen.

Om end mandatstillingen efter folketingsvalget den 5. september blev af en sådan beskaffenhed, at der måtte forudses endnu vanskeligere arbejdsvilkår for regeringen end i perioden forud for valget, var det vist et chock for størstedelen af den danske befolkning, da meddelelsen om regeringen Hedtofts tilbage-træden blev udsendt. Måske ikke så meget, fordi regeringen havde måtte trække sig tilbage, men mere fordi det grundlag, hvorpå det skete, var yderst utiltalende. Vi lever jo i et frit demokratisk land, hvor meningsudvekslingerne kan foregå åbent og mindretallet må bøje sig for flertallets opfattelse og tage de opståede konsekvenser, som følger heraf.

Men adskillige borgere har temmelig sikkert rystet på hovedet, da de blev præsenteret for smør-dagsordenens forløb i det høje ting.

Efter at den værste brod var taget af oppositionen under de forudliggende debatter om finansloven og en socialdemokratisk mod-dagsorden til den mere vidtgående, der var stillet fra Højre og Venstre, var accepteret af rigsdagens øvrige store partier med påfølgende tilbagekaldelse af den dagsorden, der var stillet af de nævnte partier, følte vi alle, at roen på rigsdagen var genoprettet og at partierne med gensidig hensyntagen ville gå ind i et politisk samarbejde for at løse de store og vigtige problemer, der trænger sig på. Men overraskelsernes tid er åbenbart endnu ikke forbi. På basis af smørrationeringen udveksledes der påny dagsordener og en dag lang forhandling om dette emne, bragte regeringen i mindretal overfor

kravet om en øjeblikkelig ophævelse af fedtstofrationeringen.

Nu var der vel ikke noget at sige til, om de, der varetager vore interesser indenfor lovgivningen, sætter alt ind på at bringe også denne rationering ud af verden, hvis vi var ved at dø af sult eller det på anden måde var livsvigtigt, at vi fik smør på brødet. Det kunne yderligere være særligt påkrævet, hvis intet andet fedtstof fandtes. Dette er imidlertid ikke tilfældet, og regeringen viste yderligere sin samarbejdsvilje ved at imødekomme de øvrige partier med et forslag om at gennemføre borgernes frie valg mellem smør og margarine. Med andre ord, spørgsmålet kunne have været løst på en mere tiltalende måde, både med indrømmelser overfor de forskellige partier og med fuld hensyntagen til nationalbudgettet, som er afhængig af smørrets eksportmuligheder, der bringer den hårde valuta til landet: iøvrigt regeringens argumentation for en bevarelse af rationeringen. Men dagens lange forhandlinger bragte »krig på kniven«, og dagsorden-stillernes ledsagende bemærkninger, om at dens vedtagelse ikke måtte medføre regeringskrise, var lidet flatterende for de pågældende partier, når de i dagene forud for denne debat havde givet udtryk for samarbejdsvilje.

At retsforbundet satte alle sejl til i dette spørgsmål, måtte forudses. Hemningsløst har de slået på de trommer, der kunne runge mest i de mindre ansvarsfuldes øre uden skrupler overfor landets mere alvorlige problemer. Til gengæld må de radikales — stemmer-ikke po-

Finansminister Thorkil Kristensen.

Trafikminister Victor Larsen.

litik — give anledning til rystelser indenfor dets tilhængere. Om denne gruppe havde gjort regning uden vært og håbet på en stemmelighed, men glemte, at der var fraværende folketingsmænd, må stå hen som ubesvaret, men der blev i hvert fald lejlighed for dem til at brillere ved deres passivitet, hvis betydning skal vurderes af vælgerne ved næste valg.

Kendsgerningen i dag er et bristet håb om stabilitet i rigsdagens arbejde, en regeringskrise var uundgåelig. Det blev således ingen lang levetid, den afgæede socialdemokratiske regering fik.

Den ny regering er, når dette skrives, allerede dannet af partiet Venstre og det Konservative Folkeparti med tidligere landbrugsminister Erik Eriksen som statsminister, der endnu ikke har forelagt sit ministeriums program.

Hvorledes den kommende tid vil forme sig efter regeringsskiftet, kan derfor vanskeligt vurderes. Det ville til gengæld være forkert at påstå, at tjenestemændene fortrøstningsfuldt ser fremtiden i møde. Erfaringerne fra tidligere venstrestyrede regeringer bringer ikke just lyse minder frem. Uvilkårligt går tankerne tilbage til tiden omkring 1927, hvor nedskæringskniven gjorde sådanne indhug i tjenestemandens rettigheder, at følgerne heraf mærkedes mange år efter. Erindringerne fra disse år fremkaldtes yderligere ved statsministerens offentliggørelse om ændring af pristalsreguleringen af lønningerne. Hvorvidt denne udtalelse kun skal tages som en øjeblikkelig tilkendegivelse af, at andre har overtaget styret eller det kan ventes, den føjes ind som et afsnit i den nye regeringsprogram, vides naturligvis ikke. Men de påfølgende artikler i en del af hovedstadsbladene varsler

i hvert fald ikke godt, idet et lønstop uden pristop forudses som værende på trapperne. Vi vægrer os imidlertid ved at tro, at regeringen vil forhindre tjenestemændene i at få dækning for eventuelle prisstigninger og dermed yderligere frembringe en deklassering af dem. Skønt pristallet har fejler, er det trods alt den eneste beskyttelse tjenestemændene har mod tidens prisstigninger, og såfremt nogen forsøger en indgriben heroverfor, vil der utvivlsomt følge voldsomme reaktioner.

Det nye ministerium består af 7 fra partiet Venstre og 6 fra det Konservative Folkeparti. Ministerlisten indeholder 13 ministre i modsætning til den tidligere liste under ministeriet Hedtoft, der havde 16 ministre. Denne reducere skyldes boligministeriets henlæggelse under indenrigsministeriet, nedlæggelse af ministeriet for økonomi og koordination og at arbejdsministeriet er overført til socialministeriet.

Besættelsen af de ministerposter, tjenestemændene har særlig tilknytning til — finans- og trafikministerierne — er besat med henholdsvis professor og folketingsmand Thorkil Kristensen og proprietær og folketingsmand Victor Larsen.

Finansminister Thorkil Kristensen har tidligere beklædt dette embede under Knud Kristensens regeringstid fra 1945—47. Han møder således ikke helt ukendt til denne stilling.

Trafikminister Victor Larsen er — skønt ikke ny i folketinget, hvortil han indvalgte i 1934 — så dog et ubeskrevet blad som minister. Trafikministeren tilhører det Konservative Folkeparti, valgt i Fredensborg-kredsen, men er iøvrigt landmand på Falster, hvor han bl. a. er formand for sukkerfabriken i Nykøbing.

Løn efter varepriser — pristalsregulering.

På CO Is kursus i år holdt centralorganisationens sekretær, J. K. F. Jensen, et foredrag om tjenestemandslønninger og pristallet. På opfordring har foredragsholderen bearbejdet foredraget til artikel-form, for at også andre end kursusdeltagere kunne få et lille indblik i pristalsproblemet.

Eftertryk ikke tilladt.

Det at sætte godtgørelsen for et udført arbejde til at svare til værdien af en eller anden vare, er ikke en opfindelse af ny tid. I den oprindelige form kan dette princip spores helt tilbage til oldtiden; af gamle skrifter ser vi, at f. eks. levitterne, der havde tjeneste i templerne, blev aflønnet med tiende, d. v. s. hvert tiende neg af kornet på marken.

Tiendeaflønningen fulgte senere med over i den kristne kirke idet den katolske kirke gennemtvang en bruttoafgift af afgrøden som menighedens bidrag til kirkens udgifter, og med nogle ændringer gik ordningen med over i reformationen.

I dets oprindelige form var systemet egentlig løn i varer eller naturalier og anvendtes i tidens løn ikke alene på præster og klostre, men gik efterhånden over til også at blive anvendt på andre f. eks. højere læreanstalter. Tid efter anden gik man over til at lade tiende afløse af pengeydelse, idet ellers de, der lønnedes på den måde, kunne komme til at skulle optræde som kræmmere for at få de naturalier afsat, de ikke selv havde anvendelse for. Herved nærmede man sig det princip, vi nu kender: løn efter varepriser.

Herhjemme kender vi princippet: lønning i naturalier både langt tilbage i tiden og helt op i den nyere tid. Københavns universitet fik ved en fundats, udstedt af Christian III i 1539, tillagt en række privilegier, hvorved universitetet fik værdien af 4200 tdr. byg at administrere med og fri bolig i bygninger, der endnu hører til dem, universitetsfirkanten i København omfatter. Tid efter anden skænkede kongerne universitetet flere skov- og jordarealer, hvis afkastning skulle tjene til at afholde lærerlønninger etc. med. Jo mere universitetet fik for byghøsten, jo mere blev der i løn til professorerne.

Også dengang kendte man til, at de højstlønnede tog først, når der skulle udbetales lønninger; i universitetets historie fortælles om et år, hvor delingen af skovudbyttet faldt så uheldigt ud, at

der på grund af udbyttets lidenhed ikke kunne blive noget til universitetets pedeller!

Lønninger efter bygpris.

Princippet løn efter varepriser, det næste skridt på tiendeaflønningens vej, har i tidens løb flere gange været forsøgt bragt til anvendelse på tjenestemandslønningerne.

I 1857 arbejdede en »Gagekommission«, dattidens form for lønningsrevision. Kommissionen drøftede bl. a. tilvejebringelsen af en foranderlig indtægt, som kunne opveje de foranderlige udgifters fluksioner. Kommissionen gik imidlertid bort fra tanken, idet man ikke fandt det tilrådeligt at omdanne en for statskassen fast og bestandig udgift til en foranderlig udgift, hvis virkninger man ikke kunne overse. Tanken blev dog fremsat i rigsdagen, idet et mindretal stillede forslag om, at $\frac{1}{4}$ af embedsmandslønnen sættes på regulator i forhold til prisen på en række landbrugsprodukter og kolonialvarer. Sagen trak i langdrag, først i 1861 blev der truffet en vedtagelse gående ud på, at $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{4}$ af lønnen blev fastsat i forhold til kornprisen. Hvornår og hvorfor dette princip atter er forladt, har det ikke været muligt at konstatere.

Princippet dukker op påny.

Prisernes himmelflugt i krigsårene 1914—1918 gjorde spørgsmålet om en lønordning, hvorefter lønningerne automatisk fulgte varepriserne, aktuelt. Det var ikke en jævnlig ændring af grundlønnen, man ønskede, men indførelsen af en variabel løndel, som kunne tilpasses lønnen efter de til enhver tid gældende priser på de vigtigste livsfor nødenheder. Man ville have en aflønningsmetode, der gav tjenestemændene sikkerhed for, at den løn, der var fastsat efter stilling og tjenesteadler, ikke forandrede sin købeevne eller i al fald bevarede den indenfor visse grænser, så organisationerne kunne undgå at skulle søge lønnen repareret i takt med allerede konstaterede prisstigninger og derved til enhver tid være afhængig af vel eller modvilje hos den øjeblikkelige regering.

Det var baggrunden for, at der i kommissoriet til den i 1917 nedsatte lønningskommission blev sagt, at den bl. a. skulle beskæftige sig med problemerne

- a) løn efter priserne på de væsentligste livsfor nødenheder,
- b) løn i forhold til befolkningens velstand,
- c) løn i takt med nationalindtægten, således som den kommer til udtryk i skatteligningen.

Under kommissionsarbejdet erkendte tilhængerne af pkt. b) og c), at disse principper ikke kunne gennemføres i en teknisk tilfredsstillende udformning, hvilket derimod syntes at være tilfældet med pkt. a). Man arbejdede derefter videre på at finde frem til en automatisk lønregulering, der mellem de periodiske revisioner af lønningerne kunne give deres nominelle pengeværdi en uforanderlig reel værdi.

1917-kommissionen nærede ikke samme betænkeligheder som den i 1857, man fandt, at steg priserne, så steg også statens indtægter, hvorfor man gik ind for en ordning, hvorefter en del af tjenestemandslønnen blev gjort bevægelig og sat i forhold til varepriserne, og en anden del, konjunkturtillæget blev afpasset efter den almindelige velstand, således som kommissionen havde drøftet det under pkt. b.

Ligelønsprincippet godkendtes — omtrent!

Under kommissionens gennemgang af lønningssystemet kunne det ikke undgås, at den kom til at beskæftige sig med »lige løn for kvinde og mand«. Flertallet i kommissionen sagde, at »der bør ydes samme løn til kvinde som mand for samme tjenestestilling«, men senere modificeredes dette standpunkt derhen, at der indførtes et forsørgertillæg for, som kommissionen udtrykte det, »at modificere hovedreglen om, at mænd og kvinder skulle have samme løn«. Det er i virkeligheden oprindelsen til den forskel i lønnen til gifte og ugifte, der endnu er en rest tilbage af, selv om organisationerne i årene siden har fået slået flere brecher i den oprindelige bestemmelse.

Statistikken tages i anvendelse.

Grundlaget for kommissionens forslag om lønregulering i forhold til priserne på en række livsfornødenheder var nogle statistiske undersøgelser, der var påbegyndt allerede i 1897, da der blev foretaget en forbrugsundersøgelse af ca. 500 by- og landbofamiliers husholdningsforbrug. I 1909 var undersøgelsen blevet gentaget, og i 1916 var den blevet gennemført overfor en række familier med en årsindtægt på fra 2000 kr. og opefter.

Forbrugsundersøgelsen foregik på den måde, at 500 familier, der selv havde anmodet derom, fik til opgave at føre en yderst detailleret regnskabsbog, hvori indførtes enhver nok så lille udgift til husholdning, klæder, vask, brændsel og belysning etc. Af de udsendte 500 bøger kom kun de 225 tilbage i udfyldt stand.

Husholdningsregnskabet var opdelt i fem hovedgrupper, på hvilke den samlede husholdningsudgift fordelte sig således:

Fødevarer 32 pct.
Beklædning 18 pct.
Bolig 11 pct.
Lys og varme 9 pct.
Diverse 30 pct.

Som foran nævnt havde man også foretaget en undersøgelse af en række husholdninger med et budget på over 2000 kr., der havde vist, at jo højere indtægten var, eller rettere jo højere forbruget var, jo stærkere steg posten »andre udgifter«s andel i det samlede budget; f. eks. udgjorde denne post for et budget på 6000 kr. 45 pct., og for endnu højere budgetter helt op til 64 pct. af det samlede forbrug. Når først det nødvendige var købt — og det var omtrent lige meget for de forskellige indtægter — kunne der blive råd til det mere luksusprægede eller det, der ikke er helt uundværligt.

Det skal være usagt, om det var den erkendelse, der fik kommissionen til at undtage bl. a. »andre udgifter« fra at indgå i det husholdningsbudget, der skulle lægges til grund for tjenestemandenes lønregulering; fakta er, at det kun kom til at omfatte grupperne: *Fødevarer, Beklædning, Bolig, Lys og Varme*. I betænkningen sagde kommissionen, at da det var individuelt, hvormed det enkelte menneske ville ofre på »andre udgifter«, om de ville spise pengene op eller f. eks. sætte dem i banken, havde man ikke villet lade den post indgå i budgettet.

Det var altså husholdningsbudgettet, der var grundlaget for reguleringen af den ene del af lønnens bevægelige del. Den anden skulle som nævnt reguleres i takt med den almindelige velstand i riget. Men desværre viste det sig, at riget altid fattedes penge, og derfor blev konjunkturtillæget snart nedsat og senere helt afskaffet, men det er en anden historie.

Meningerne er delte om automatisk lønregulering.

Siden indførelsen af den automatiske lønregulering efter husholdningsbudgettets bevægelse på grundlag af de indhentede oplysninger om prisbevægelsen har princippet været genstand for både ros og kritik, det første især, når priserne gik op, det sidste, når de faldt og sommetider omvendt. Den væsentligste indvending mod princippet har været den, at lønstigningen først kom længe efter,

at prisstigningen var konstateret og afholdt af den allerede udbetalte lønning. At vi derimod var bagefter, d. v. s. først blev sat ned i løn, lige så længe efter prisfaldets indtræden, har man i reglen ikke hæftet sig så meget ved.

Med henblik på de mange og store udsving, husholdningsbudgetet har registreret i årene siden ordningens indførelse i 1919, kan det uden overdrivelse siges, at den har været en betydelig fordel for tjenestemændene, der ellers ikke kunne have fået prisstigningerne omsat i højere løn så prompte, som det er sket gennem den automatiske lønregulering.

Vil man have den form for lønregulering, gælder det blot om at finde frem til det mest retfærdige grundlag at regulere på, og man kommer i den henseende ikke udenom statistikken, så kan man sige alt det onde om den, man vil. Der er da også i tidens løb rejst mange invendinger mod husholdningsbudgettet, mod pristallet og den måde, de til grund for det liggende prisoplysninger indhentes og bearbejdes på, men hidtil har ingen kunnet hverken bevise, at der er begået fejl eller urigtigheder, lige så lidt som nogen har kunnet finde en bedre form for lønregulering.

Den automatiske lønregulering i praksis.

Grundlaget for den automatiske lønregulering var det ved den før omtalte husholdningsundersøgelse i 1916 fremskaffede husholdningsbudget for en normalfamilie bestående af 2 voksne og 1,84 barn. Ved periodiske undersøgelser af hvormed det til bestemte tider ville koste at afholde de samme udgifter, husholdningsbudgettet omfattede, konstaterer man forskydningen i prisniveauet. Den forskel i prisniveauet, der derved fastslås, reguleres derefter overfor lønningerne.

Fra 1919 til 1931 gik man frem på den måde, at dyrtidstillæget, der skulle opveje eventuelle prisstigninger, tildeltes alle tjenestemænd med samme ægteskabelige stilling med samme beløb, idet man gik ud fra, at bevægelserne i prisniveauet var ens for alle tjenestemænd, og da dyrtidstillæget kun havde til formål at udligne bevægelserne i priserne, skulle alle have samme udligning. Ved loven af 1931 gik man over til at graduere dyrtidstillæget i forhold til lønningerne, idet man erkendte, at der i husholdninger, der hvilede på større indtægter, kunne fremkomme udgifter, der var udsat for prissvingninger, der ikke var registreret i husholdningsbudgettet, og at sådanne prisbevægelser burde give sig udtryk i det beløb, lønningerne

skulle reguleres med. Ud fra den tankegang inddeltes dyrtidstillægsportionerne i beløb fra 84 til 156 kr. for hver konstateret bevægelse på 104 kr. på husholdningsbudgettet. Senere, ved loven af 1946, er portionerne ændret til at være fra 120 kr. til 196 kr. for hver portion.

Det var altså ikke hensigten med den automatiske dyrtidsregulering at regulere selve lønnen, men kun at tilpasse den efter det til enhver tid gældende prisniveau. Derfor kan det ikke undgås, at det beløb, en lønning pristalsreguleres med, af de laveste lønninger kommer til at udgøre en større procent end det, de højere lønninger reguleres med, men det har intet med selve hensigten at gøre. Sker der f. eks. en prisstigning, der forhøjer husholdningsbudgettet med et beløb, der giver ret til forhøjelse af reguleringstillæget med en portion, må det forudsættes, at prisstigningen har været så godt som ens for alle lønningsklasser (jfr. dog foran om gradueringen). Det, at 120 kr. udgør 5 pct. af en grundlønning på 2400 kr., giver ikke hjemmel for den antagelse, at så er priserne for en lønning på 15 000 kr. steget så meget, at der skal 5 pct. af 15 000 kr. til for at skaffe udligning.

Et ganske simpelt regnestykke vil vise, at et prisniveauet for en tjenestemand med en grundløn på 2400 kr. steget med 10 pct., er det ikke samtidig steget 10 pct. for en tjenestemand med en grundløn på 10—15 000 kr. Det, en større og måske pænere anlagt husholdning kan have i merudgift end den mindre og mere jævne, skal udlignes gennem den forskel, der er i portionerne til de forskellige lønningsklasser.

Derfor er grundlaget for den agitation, der i den senere tid er ført fra de højere lønnede tjenestemænds side, og som går ud på, at de vil have samme procentvise udligning til deres løn, som de lavestlønnede får, ganske forfejlet, og stemmer ikke overens med selve grundtanken i den automatiske regulering efter pristalsberegningen. Skal man ind på at give procentvis tillæg i forhold til grundlønnen, er det oprindelige grundlag for den automatiske lønregulering bortfaldet. Så må man hellere gå over til ikke at regulere på grundlag af pristal, men foretage periodiske reguleringer af selve tjenestemandslønnen på basis af den nationale velstand eller det almindelige lønniveau.

(Fortsættes.)

Ved auditør K. B. Hansens død.

Natten til den 26. oktober afgik Stats- og Privatbanernes auditør, K. B. Hansen, ved døden godt 65 år gammel.

K. B. Hansen, der var født den 20. aug. 1885, begyndte sin gerning ved statsbanerne som trafikalev på Ry station 1. november 1901, kom efter tjeneste som trafikassistent på Fyn og i Jylland til København 1913, hvor han få år senere og samtidig med udførelsen af sin gerning på hovedbanegården begyndte at læse til studentereksamen, han fortsatte derefter studierne og tog i 1923 den juridiske embedseksamen. Samme år rykkede han op i generaldirektoratet, blev fuldmægtig i 1924 og avancerede ved lønningsloven af 1. juli 1931 til ekspeditionssekretær i 2. personalekontor.

Den 1. januar 1935 blev K. B. Hansen medhjælper for daværende auditør Aa. Andersen og behandlede som sådan et ikke ringe antal sager, endnu inden han ved Aa. Andersens afgang 31. december 1937 selv blev betroet auditørembedet.

Foruden sin jernbanemæssige virksomhed havde han i samme periode politimæssig virksomhed, idet han et par år, indtil udnævnelsen som auditør, var konstitueret politiadvokat i København.

Ved sejt energi, flittig indsats og målbevidst arbejde i de unge år, stred han sig ved sin dygtighed fra elev op til den ansvarsfulde gerning som den dømmende myndighed i tjenestemandssager. Men trods karrieren bevarede K. B. Hansen sine gode menneskelige egenskaber og udnyttede sin alsidige uddannelse ikke mindst sine mange års erfaringer og indsigt på det jernbanemæssige område i de mange sager,

der mellem år og dag måtte behandles, og hvor det ofte var den rigtige forståelse af tekniske problemer, der kunne være afgørende for den retfærdige bedømmelse. Med sin rolige og beherskede fremgangsmåde under forhørerne ved altid at behandle den enkelte sag med grundighed ud fra forståelsen af, at det var menneskeskæbner, der stod på spil, og ved sin retlinede natur, skabte han sig på en gang respekt og tillid blandt de mange af personalet, der kom i berøring med ham. Og netop ved denne ubegrænsede tillid og ved sin retfærdighedsfølelse kom han til at stå i et godt forhold til personalet. Et forhold, der yderligere blev styrket, når han mødtes med personalet på tillidsmands- og feriekursus, hvor han var en fast gæst og en velset foredragsholder over emnet »tjenestemandens retsstilling samt sagers behandling ved auditøren«.

Udenfor auditørembedet havde afdøde gennem årene beklædt forskellige tillidshverv. Således var han siden 1. januar 1928 et virksomt medlem af Statsbanepersonalets Sygekasse, hvor han velvillig stillede sin juridiske indsigt til disposition som rådgiver for sygekassen.

Budskabet om auditør K. B. Hansens pludselige bortgang blev i tjenestemandskredse modtaget med vemod.

Gasturbine-elektriske lokomotiver.

(Fra Tidsskrift for Maskinvæsen).

Det tidligere Great Western Railway i England, der nu er et statsforetagende, har modtaget det første af to i 1946 bestilte gasturbine-elektriske lokomotiver. Denne maskine er fremstillet i Schweiz af Brown Boveri. Maskinen, som skal bruges på ruterne fra London til Plymouth, Bristol, Fishguard og Birkenhead, er beregnet til at kunne trække indtil 18 vogne med en vægt på 650 t og en maksimalhastighed af 137 km t.

Maskineriet består af en kompressor til 4 atm., der fører luften ind i et kammer med en temperatur af 260° c. Her tilsættes brændselet, som er dieselolie, hvorved temperaturen stiger til 600° c.; gassen udnyttes i en flertrinsturbine, der ved et reduktionsgear trækker generatoren. Turbinen udvikler ca. 10 300 hk, hvoraf 7 800 bruges til at trække kompressoren.

Lokomotivet er forsynet med 4 motorer, som trækker på to treakslede bogier. Der er anbragt førerhus med fuldt manøvreapparat i begge vognens ender for at undgå at vende lokomotivet. Til start og hjælpeapparater er maskinen forsynet med en mindre dieseldrevet generator.

Electrical Review, 13.—1.—50.

Den gensidige Forsikringsforening for Tjenestemænd ved Statsbanerne.

Ordinært repræsentantskabsmøde afholdtes den 14. september 1950 på Dansk Lokomotivmands Forenings feriehjem ved Kalundborg.

Fra de fire jernbaneorganisationer var mødt 31 repræsentanter.

Desuden deltog samtlige bestyrelsesmedlemmer. Som gæster var indbudt tidligere medlemmer af bestyrelsen, de to revisorer, repræsentanter for Pensionistforeningen, Vejlekassen og Uheldsforsikringsforeningen og redaktørerne af de fire organisationer fagblade.

Formanden *Chr. Vejre* åbnede mødet og bød repræsentanter, gæster og bestyrelsen velkommen.

Efter navneopråb udtalte formanden nogle smukke mindeord om afdøde stationsforstander D. O. Høgsgaard og maskinarbejder O. D. Johansen.

Mindeordene påhørtes stående.

Formanden henstillede til mødet at godkende følgende dagsorden.

Dagsorden:

1. Valg af ordstyrer og protokolfører.
2. Protokollen fra sidste repræsentantskabsmøde.
3. a. Meddelelser fra formanden.
b. Beretning om forsikringsvirksomheden.
4. a. Aflæggelse af foreningsregnskabet.
b. » » forsikringsregnskabet.
5. a. Valg af formand.
b. » » næstformand.
c. » » kasserer.
d. » » 2 medlemmer af forretningsudv.
e. » » 1 voldgiftsmand.
f. » » 2 revisorer og 1 revisorsuppleant.
6. Fastsættelse af honorarer til formand og kasserer.

Selv om der i vedtægternes § 8 er angivet, at formanden leder repræsentantskabsmødet, henstillede formanden, at mødet valgte en ordstyrer under hensyn til, at han skulle aflægge beretning og deltage i diskussion.

Dagsordenen blev herefter enstemmigt godkendt.

ad dagsordenens punkt 1 — valg af ordstyrer og protokolfører.

Til ordstyrer blev valgt forretningsfører P. Madsen og til protokolfører billetkasserer P. From Hansen.

ad dagsordenens punkt 2 — protokollen fra sidste repræsentantskabsmøde.

Protokollen fra sidste repræsentantskabsmøde blev enstemmigt godkendt.

ad dagsordenens punkt 3 a — meddelelser fra formanden.

Formanden omtalte foreningens støtte og rolige udvikling også gennem den sidste repræsentantskabsperiode. Hvad de rent forsikringsmæssige forhold angik, henviste han til forretningsførerens beretning.

Den plan, der fremsattes på sidste repræsentantskabsmøde, om at indskyde et forbindelsesled mellem foreningen og administrationen, er gennemført fra januar 1949, idet bestyrelsen har udpeget formanden til at følge det daglige arbejde på nærmere hold.

I samarbejde med Vejlekassen og Uheldsforsikringsforeningen var der udsendt en ny opslagstavle til ophængning i opholdslokaler m. v.

Der var i perioden arbejdet med en plan om at give D. S. B.-rutebilchauffører lejlighed til at tegne deres forsikringer gennem foreningen. Det viste sig at være forbundet med nogle praktiske vanskeligheder, men tanken er ikke opgivet.

Der var nu efter ønske fra flere sider truffet en ordning, således at vore medlemmer mod en lille tillægspræmie kunne tyveriforsikre deres ejendele, som beror i skabsrum på arbejdspladserne.

Bestyrelsen har også i den forløbne periode haft en række spørgsmål om kulanceerstatning til skadelidte medlemmer forelagt.

At erstatningskravene i det hele taget har fået en rimelig afgørelse, fremgår måske bedst af den kendsgerning, at der i intet tilfælde er forlangt voldgiftsavgørelse.

Takkede fagbladene for udvist velvilje med hensyn til optagelse af foreningens publikationer.

Efter henstilling fra ordstyreren blev punkt 3 a og 3 b behandlet under eet.

ad dagsordenens punkt 3 b — beretning om forsikringsvirksomheden.

Forretningsføreren, *Poul Vejre*, aflagde beretning om forsikringsvirksomheden.

Knyttede nogle kommentarer til det omdelte bilag vedrørende oversigt over medlemmernes fordeling på organisationerne.

Dansk Jernbaneforbund har af samtlige ansatte 52,71 pct. som medlemmer, Jernbaneforeningen har 29,68 pct., Dansk Lokomotivmands Forening 59,27 pct. og Fællesorganisationen ved D. S. B. 48,11 pct.

Procenttallene har vi i år ændret, således at der i de anførte medlemstal nu medtages pensionister og enker.

Præmieindtægten har i 1948 været kr. 163 973,63 og i 1949 kr. 175 136,18.

Omtalte herefter fordelingen indenfor de forskellige brancher.

For ekstraarbejdere og lignende, som afskediges midlertidigt, overvejer vi at oprette en giroafdeling i stedet for som tidligere at overføre dem til »Danmark«s ordinære afdeling.

Vi har nu genforsikret ansvar, sommerhuse og andre store forsikringer helt eller delvis.

I tvivlstilfælde eller når der foreligger særlige forhold, forelægges sagen for bestyrelsen. Vi har kun enkelte afvisninger. Svidning og tobaksskader må vi tage varsomt på.

Tyveriforsikringen dækker kun for indbrudstyveri, ran og røverier.

Ansvarsforsikringen dækker ikke skade på egne ting og heller ikke gæsteskader, ligesom den kun dækker, hvor der foreligger et juridisk ansvar.

Grundejerskader omfatter ikke vedligeholdelse, men kun direkte skader.

Vi overvejer at indføre en tillægspræmie for forsikring af vaske- og w. c.-kummer.

Vore gamle prøvede tillidsmænd har vi i vid udstrækning kunnet bevare.

Har indført en ændring af akquisitionen, således at følgende tillidsmænd er tilsynsførende og til disposition for de øvrige tillidsmænd:

Nordjylland: Åge Hansen.

Syddjylland-Fyn: H. Andersen

Århus: L. Lydersen.

Sjælland-København: Hovedkontoret.

Hvert andet år holder vi et tillidsmandsmøde, som vi mener har stor betydning. Er af den opfattelse, at mindre, lokale tillidsmandsmøder ville have betydning for vort arbejde. Mange af tillidsmændene gør et meget stort arbejde. Vi har forhøjet provisionen lidt. Også ved behandling af skadesager har vi stor gavn af vore tillidsmænd. I årene 1948 og 1949 har vi til tillidsmændene udbetalt gratialer til et samlet beløb af kr. 2 400,—. Tegning af livsforsikring i forbindelse med skadestegning har stor betydning for vore tillidsmænd, og dette forhold gavner også i betydelig grad vor forening.

Gav en oversigt over afgørelse af de skader, der har været forelagt bestyrelsen til behandling. Nævnte nogle større ansvarsskader, hvor udbetalingerne har været 20 000 og derover. Trods disse store erstatninger har virksomheden haft et godt og sundt forløb i de nu forløbne 2 år.

Ordstyreren satte herefter meddelelser fra formanden og beretningen om forsikringsvirksomheden under diskussion.

P. Jørgensen ønsker nærmere oplysninger om en sag fra Århus, hvor foreningen har afvist en ansvarsskade under henvisning til, at skaden var sket under leg mellem jævnaldrende børn. Sagen drejer sig om en erstatning på 25 kr. for et par ituslæde briller. Begge børnenes forældre er medlemmer af vor forsikringsforening.

O. Malchau ønsker oplysninger om forsikringssummernes størrelse, samt hvorfor man ikke anvender giroindbetaling for rutebilchaufførerne.

Forretningsføreren: Uheld under jævnaldrende børns leg forekommer ofte og afvises altid ved domstolene; der er følgelig ingen juridisk pligt til at erstatte sådanne skader. Ingen ansvarsforsikring dækker i sådanne tilfælde. Hvis vi rent kulancemæssigt skulle dække, vil det medføre store udgifter for foreningen.

Til Malchaus forespørgsel svarede forretningsføreren, at forsikringssummerne for brand er ca. 1½ million og for tyveri ca. 350 000 kr.

Indbetaling pr. giro for chaufførerne er under overvejelse, men vil naturligt give mere arbejde og større udgifter end de andre måder, på hvilke vi får præmierne indeholdt.

J. K. F. Jensen: I Uheldsforsikringsforeningen lader vi de enkelte, der ikke kan afkortes på lønlisten, betale pr. giro.

Henstiller til Forsikringsagenturforeningens repræsentanter ikke at glemme Uheldsforsikringsforeningen og Vejlekassen. Alle medlemmer af de forhandlingsberettigede jernbaneorganisationer burde for deres egen skyld være medlemmer af vore cooperative virksomheder.

Viggo Pedersen: Sagen fra Århus synes jeg ikke er rigtig afgjort, navnlig finder jeg skrivelsen til forsikringstageren meget uheldig.

Direktør F. L. Crone: Det er et vanskeligt felt, vi er inde på. Også i brand- og tyveriforsikring forekommer der tilfælde, hvor forsikringen ikke dækker. Afvisning af sådanne tilfælde giver ofte anledning til bebrejdelser. Ved ansvarsforsikring forstås en forsikring, som, bortset fra de i policen anførte undtagelsesbestemmelser, dækker forsikringstageren for de skader, han måtte forvolde, og for hvilke der kan pålægges ham et juridisk ansvar. Dette må man tage i betragtning, når sådanne sager skal afgøres. Holder man sig ikke nogenlunde til reglerne, men tager et tilfælde som det nævnte med, så bliver der mange andre tilfælde, der også må medtages, og så bliver afgørelserne tilfældige og uden linie.

I forsikringsverdenen har man drøftet oprettelsen af en udvidet forsikringsform til erstatning af uheld, som man kan komme ud for med brugsgenstande, som ikke er dækket på anden måde. De 25 kr. kan vi sagtens betale, men er det ikke forkert at betale i dette tilfælde, når andre, der har været ude for noget lignende, ikke får erstatning.

P. Jørgensen kan godt se det principielle i denne sag, men når foreningen ikke yder erstatning, er der efter min opfattelse ingen grund til at skrive til forsikringstageren, at han skal afvise det fremsatte erstatningskrav.

Direktør Crone: Når vi har skrevet sådan til forsikringstageren, er det for at gøre ham opmærksom på, at han ikke har nogen juridisk erstatningspligt. Vi skal, hvis det ønskes, overveje, om vi i fremtiden i tilsvarende tilfælde bør give vore skrivelser en anden form.

Forretningsføreren: Vi repræsenterer vor forsikredes interesser overfor den skadelidte; derfor har vi gjort ham opmærksom på, at han ingen juridisk pligt har til at yde erstatning.

Forsikringsagenturforeningen glemmer ikke hverken Uheldsforsikringsforeningen eller Vejlekassen; de fleste af vore repræsentanter tegner også til disse to foreninger.

Da ikke flere ønskede ordet, blev dagsordenens punkt 3 a og 3 b sat under efstemning.

Enstemmig godkendt.

ad dagsordenens punkt 4 a — aflæggelse af foreningsregnskabet.

Kassereren, Greve Petersen, forelagde regnskab for Forsikringsforeningen for årene 1948 og 1949. Regnskabet viste i 1948 en formuefremgang på ca. 20 000 kr. Foreningsformuen var i januar 1949 ca. 55 000 kr.

ad dagsordenens punkt 4 b — aflæggelse af forsikringsregnskabet.

A. Fensteen forelagde regnskabet for forsikringsvirksomheden for årene 1948 og 1949.

Under diskussion om regnskaberne anmodede Meldgård Kristensen om, at også foreningsregnskabet måtte blive mangfoldiggjort og omdelt til repræsentanterne.

Formanden Chr. Vejre lovede at lade foreningsregnskabet udsende til repræsentanterne efter mødet.

Herefter blev begge regnskaber enstemmigt godkendt.

ad dagsordenens punkt 5 — valg.

Følgende valg, der alle var genvalg, skete enstemmigt:

Formand: Chr. Vejre.

Næstformand: P. From Hansen.

Kasserer: Greve Petersen.

2 medlemmer af forretningsudvalget: P. Madsen og Hj. Jensen.

Voldgiftsmand: L. Thorup.

2 revisorer: H. A. Christensen og C. F. W. Poulsen.

Revisorsuppleant: Meldgård Kristensen.

ad dagsordenens punkt 6 — fastsættelse af honorarer til formand og kasserer.

På forslag fra repræsentantskabsmedlemmer blev honorarerne fastsat således:

formandens honorar: kr. 800,— pr. år,
kassererens » kr. 500,— pr. år.

Chr. Vejre takker for saglig behandling af de af styrelsen forelagte sager og for de foretagne genvalg, der var enstemmige.

P. Madsen: Dagsordenen er nu udtømt. Takker for god ro og saglig diskussion under mødet.

Med ønsket om held og fremgang for Forsikringsforeningen blev mødet hævet kl. 18,30.

Højtaleranlæg i skinnebusser.

Fra S. J.-nytt.

I sommeren 1944 påbegyndtes en serie forsøg med højtaleranlæg i skinnebusser. Et mindre antal firmaer fik den opgave at forsøge på at installere sådanne anlæg i hver sin bus, men resultatet svarede ikke til forventningerne. Efter at have studeret lignende udrustninger i sporvogne, forstadsbanetog m. fl. befordringsmidler — hvilke apparater heller ikke fungerede særlig tilfredsstillende — konstrueredes der på styrelsens elektrotekniske kontor en udrustning med hensyntagen til de fordringer, som burde kræves ud fra såvel mekanisk som elektrisk synspunkt. I januar 1946 var konstruktionen klar, og for at udførelsen skul-

le kunne prøves i nogen større skala. bestiltes 10 anlæg. Disse leveredes i sommeren 1948. For monteringen udvalgte 8 busser og 3 bivogne på smalsporet i Småland, og installationen blev overdraget til maskinafdelingens driftsværksted i Växjö. Monteringen er dog blevet forsinket, så mere indgående prøver endnu ikke har kunnet foretages.

Trods det, at erfaringer fra denne nye konstruktion savnes, ansås det for ønskeligt, at de nye skinnebusser med tilhørende bivogne af forskellige arter, som i efteråret 1948 bestiltes ved Märstaverken og hos Kockums, forsøgte med højtalerudrustning af den af det elektrotekniske værksted konstruerede type. Så nu er det indført på alle disse bestilte vogne.

Hver skinnebus er udrustet med en forstærker, hvis effektivitet er tilstrækkelig til at føde såvel dens egen vogn som en à to bivognshøjtalere. Der findes en i hver passagersafdeling, ligesom en i hver førerrum. I bivognene findes kun højtalere, som fødes fra nærmest forangående bus. Mikrofonerne sidder på bøjelige arme ved hver førerplads. Anlægget manøvreres med relæer. Ved sammenkobling af flere busser og bivogne i vilkårlig rækkefølge, sker til- og fraslag fra et sted, i reglen fra det forreste i skinnebusstogets beliggende førerrum, men konstruktionen er sådan, at manøvreringen kan ske fra hvilken som helst af de andre førerpladser. I et sådant sammenkoblet togsamensætning fødes forstærkerne i serie, så tale fra en af mikrofonerne udgår til alle højtalere i toget. For denne centralmanøvrering fordres et gennemgående ledningsnet, hvorfor der også er blevet konstrueret specielle propper og klemmer for sammenkoblingen. Anlægget drives fra bussernes 24 volts-batterier, og den fornødne spænding til forstærkerrets anoder leveres fra en roterende omformer. Normalt er røret under gang kun forvarmet. Når en meddelelse skal gives, trykkes en tilbagefjedrende knap ned og omformeren starter.

Man håber nu, at disse anlæg skal komme til nytte og bidrage til at fremskynde trafikarbejdet. Først og fremmest er det tilsigtet for meddelelser om ophold, togskifte m. m., men kan givetvis også anvendes til oplysninger af turistmæssig interesse. Som tilfældet er f. eks. i sommertiden i turistskinnebusserne på indenlandsbanen.

Anlægene er konstruerede med hensyntagen til alle de omstændigheder, under hvilke de arbejder.

Den talende bør holde mikrofonen nær ved munden. For at gøre talen let at opfatte, må han også tale langsomt og distinkt. Kammeraterne bør gennem gensidig kritik kunne råde hinanden.

Fejl kan givetvis let opstå på disse anlæg, som er udsat for stadige rystelser. Man må da tilkalde telefonreparatøren på hjemstedsstationen, som i regel er udrustet med visse reservemateriel. For at lette vedligeholdelsen er anlægget opbygget i enheder, hvilket let kan ind- og udkobles med propper og klemmer. For at en større fejl skal kunne afhjælpes og revisionen udføres, er en serviceafdeling under opbygning ved hovedværkstedet i Örebro.

Statsbanepersonalets Sygekasse.

Det meddeles herved, at medlem af bestyrelsen, auditør K. B. Hansen, er afgået ved døden den 25. d. m., og at 1. suppleant, lokomotivfører Sophus Jensen, er indtrådt i bestyrelsen for resten af valgperioden.

Statsbanernes driftsindtægter og driftsudgifter april—september 1950.

Statsbanerne har udsendt en oversigt over driftsindtægter og driftsudgifter i første halvår af driftsåret i 1950/51 (1. april—30. september 1950), og det tilsvarende tidsrum i 1949/50.

Om resultatet af driften bemærkes følgende:

Indtægten af personbefordringen, ca. 120,5 mill. kr. er steget med ca. 6,3 mill. kr., indtægten af gods-befordringen ca. 58,9 mill. kr., er steget med ca. 8 mill. kr., og forskellige andre indtægter, ca. 13,4 mill. kr., er steget med ca. 0,5 mill. kr.

Alt ialt er driftsindtægterne, ca. 192,8 mill. kr., steget med ca. 14,8 mill. kr.

De egentlige driftsudgifter, ca. 182 mill. kr., er steget med ca. 0,1 mill. kr.

Udgifterne til afskrivning og forrentning, ca. 14,6 mill. kr., er steget med ca. 2,8 mill. kr.

Der har i driftsudgifterne været en stigning på ca. 4,9 mill. kr. på lønninger m. v., væsentligst som følge af forhøjelse af det midlertidige løntillæg til tjenestemænd samt lønforhøjelser til ekstra-personale, medens brændselsudgiften er faldet med ca. 0,9 mill. kr., udgifter til vedligeholdelse af anlæg og materiel med ca. 3 mill. kr. og forskellige andre udgifter med ca. 0,9 mill. kr.

Det samlede regnskabsmæssige resultat bliver herefter for sommerhalvåret 1950 et underskud på ca. 3,8 mill. kr., mod et underskud i tilsvarende halvår 1949 på ca. 15,7 mill. kr.

Ved vurderingen af driftsresultatet må det erindres, at taksterne forhøjedes fra 1. juni 1950, således at de forhøjede takster har været gældende i 4 af halvårets seks måneder.

Det er ikke muligt på grundlag af første halvårs driftsresultat at bedømme, hvorledes resultatet for hele året vil stille sig, bl. a. fordi der synes at være tendens til alvorlige prisstigninger på adskillige områder.

Kontant vederlag som følge af mangel på arbejdstøj.

Levering af kitler og overtrækstøj synes stadig at være forbundet med vanskeligheder for Danske Statsbaner. Det bliver derfor nødvendigt fortsat at bevare den midlertidige ordning, hvorefter der ydes kontant erstatning for manglende levering af arbejdstøj

Indenfor de senere måneder er der til gengæld sket en prisstigning, således at det kontante vederlag, der hidtil er blevet ydet, ikke mere dækker den pris, der i detailhandelen bliver forlangt for de forskellige beklædningsgenstande, hvorfor Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg har rettet henvendelse til generaldirektoratet om en forhøjelse. Ved en senere forhandling er der derfor opnået enighed om, at i de tilfælde, hvor erstatning må ydes, d. v. s.: enten fordi det drejer sig om sådanne arter af arbejdstøj, som ikke har kunnet indkøbes, eller fordi leveringen skønnes at fremkomme så sent, at det vil medføre en urimelig lang forsinkelse af leveringen, vil erstatningen for juli kvartal blive som følger:

Jakke og benklæder	kr. 40,00	(kr. 20,00 for hver)
Overall	» 22,00	
Kittel	» 30,00	
Skjortebluse	» 14,50	

De tidligere satser var henholdsvis kr. 31,00 (kr. 15,50 for hver), kr. 17,50, kr. 25,00 og kr. 12,00.

Da de nye satser får tilbagevirkende kraft, vil der altså for de tjenestemænds vedkommende, der har modtaget erstatningen for juli kvartal, blive tale om en efterbetaling.

Fra og med 1. oktober er der yderligere sket en forhøjelse, hvorfor satserne fra denne dato vil blive som følger:

Jakke	kr. 21,00
Benklæder	» 25,00
Overall	» 27,00
Kittel	» 35,00
Skjortebluse	» 14,50

For lokomotivførere gælder som hidtil, at hvor de kan kræve kitlen ombyttet med overall med trøje (hver 3. levering), vil erstatningen være at beregne herefter.

	April—september		1950	
	1950	1949	Forøgelse	Formindskelse
Personbefordring	120.460.000	114.170.000	6.290.000	
Gods- og kreaturbefordring	58.880.000	50.860.000	8.020.000	
Postbefordring	7.100.000	6.730.000	370.000	
Andre indtægter	6.360.000	6.280.000	80.000	
Indtægter i alt	192.800.000	178.040.000	14.760.000	
Driftsudgifter	182.030.000	181.950.000	80.000	
Driftsoverskud	10.770.000	÷3.910.000	14.680.000	
Afskrivning	5.250.000	4.200.000	1.050.000	
Forrentning	9.320.000	7.590.000	1.730.000	
Statens tilskud til driften	3.800.000	15.700.000		11.900.000

Betaling for overarbejde og vederlag for mistede fridage.

Med udgangen af oktober måned udløb ordningen om den midlertidige ekstraordinære forhøjelse af de fastsatte satser for overarbejdsbetaling og for mistede fridage. Under hensyn til den betydelige nedgang i overarbejdet indenfor de forskellige etater ønskede finansministeriet ikke at forlænge denne særlige ordning, men anså det for rimeligt atter at vende tilbage til de normale takster. På foranledning af Centralorganisation I rettedes der en henvendelse til ministeriet med en anmodning om samtidig at forhøje de hidtidige normalsatser, idet man henviste til, at disse ikke mere svarede til det grundlag, hvorpå man i sin tid havde udregnet dem, nemlig ved opstilling af en passende timelønsbetaling i forhold til de enkelte lønningsklasser. De normale satser stod ikke mere i relation hertil, dels på grund af de store udsvingninger i reguleringstillægene, dels fordi det midlertidige løntillæg i mellemtiden var indført.

Ved en stedfunen drøftelse i ministeriet er der derfor opnået enighed om, at der ved bortfald af den ekstraordinære forhøjelse foretages en forhøjelse af de almindelige satser, der for vore medlemmer bliver således:

Betaling for overarbejde.

Lokomotivindstruktører, lokomotivførere, elektroførere og motorførere	kr. 4,55
Lokomotivfyrbødere	kr. 4,00

Vederlag for mistede fridage.

Lokomotivindstruktører, lokomotivførere, elektroførere og motorførere	kr. 36,40
Lokomotivfyrbødere	kr. 32,00

Tal fra feriehjemmet.

Feriehjemmet er atter gået i vinterhi efter en god sæson, der begyndte 27. maj og sluttede 1. september.

I de 98 dage har hjemmet haft 953 personer i pension, heraf 200 børn i alderen indtil 16 år.

Der er ialt ekspederet 450 ansøgninger om ophold omfattende 1007 personer, 19 ansøgninger for 41 personer, heraf 9 børn, blev senere annulleret og 5 ansøgninger for 10 voksne og 3 børn måtte afslås på grund af pladsmangel.

Fra 2.—9. september afholdtes tillidsmandskursus med 40 deltagere foruden foredragsholdere. Der har været afholdt et 2 dages repræsentantskabsmøde i »Forsikringsforeningen for Tjenestemænd ved Statsbanerne« med 53 deltagere.

Aarhus afdelinger.

Gåse- og andespil.

Aarhus afdelinger afholder stort gåse- og andespil torsdag den 9. november kl. 19,30 på hotel »Aarhus«. Medlemmer, pensionister og aspiranter med familie og bekendte indbydes.

Københavnske afdelinger.

Gåse- og andespil.

Afdelingerne 1, 2, 3 og 45's festudvalg afholder stort gåse- og andespil torsdag den 9. ds. kl. 19,30 i Ny Ravnsborg, Vester Fælledvej 82, for medlemmer med damer.

Der spilles ialt 16 spil, og det første spil er gratis for alle i salen. De næste 14 spil koster 3,00 kr. for gennemgående plader, og løse plader koster 35 øre.

Som rosinen i pølseenden afholdes der 1 spil med alt til Mortens aften, omfattende en dejlig, smækfed gås, kartofler, rødkål og en hel flaske rødvin. Dette spil koster 1,00 kr. pladen.

Mød op og tag en gås eller and med hjem.

På skovtur med zoologen.

Nu, medens Dyrehaven står med sine dejlige brune og gyldne efterårsfarver, er det netop tiden til at bestemme sig for en travetur, og afdelingerne 1, 2, 3 og 45's oplysningsudvalg indbyder derfor sine medlemmer med damer til en sådan travetur i Jægersborg Dyrehave, hvor zoologen Carl Weismann vil fortælle interessante ting om skoven og dyrene.

Turen foretages uanset vejret tirsdag den 14. ds., afg. fra Kh. med tog 625 kl. 9,05. Den medbragte madkurv spises på Beaulieu kl. ca. 12,30. Efter frokosten afsluttes turen med et besøg på Statens Skadedyrs Laboratorium.

Altså frem med regnfrakke og travesko, det bliver garanteret en interessant tur med masser af frisk luft.

Medlemmer fra provinsen med damer er velkomne til begge arrangementer.

Til alle jernbanesangkor i Danmark!

Med dannelsen af et dansk jernbanesangerforbund for øje anmoder vi alle jernbanesangkor, mandskor, blandede kor og damekor, såvel statsbane- som privatbanesangkor, som har interesse for sagen, om snarest at give meddelelse til undertegnede. Dato og sted for stiftende møde vil da senere blive meddelt.

f. Jernbanesangkoret 1910.

S. Paulsen,

Lundbyesgade 12, Aarhus.

Medlemslisten.

Optaget som ekstraordinært medlem pr. 1-10-1950.

Lokomotivfører P. K. H. Østergaard, Svanevej 5, Bremdal, Struer.

Rettelser til adressefortegnelsen.*Lokomotivfyrbøderafdelinger.*

Helsingør: Formandens adresse rettes til: Frederiks-værkgade 50.

Esbjerg: Kassererens navn og adresse rettes til: W. Gundestrup, Finlandsgade 38.

Personalia.*Afsked pr. 31-1-51.*

Lokomotivmester (6. lkl.) C. F. B. Pedersen, Tønder H., på grund af alder i nåde og med pension (kgl. afsk.)

Lokomotivfører C. P. Morgen, Aarhus H., på grund af alder med pension (min. afsk.).

Tildeling af hvervet som depotforstander pr. 1-10-50 med station som hidtil.

Lokomotivfører A. E. J. Mogensén, Vejle.

Forfremmelse pr. 1-11-50.

Lokomotivfyrbøder til lokomotivfører.

R. U. Andersen, Kbhvn. Gb, i Tinglev.

Forflyttelse efter ansøgning i følge opslag pr. 1-11-50.

Lokomotivfører:

M. P. Lauer, Kbhvn. Gb., til Enghave.

Forflyttelse efter ansøgning pr. 1-11-50.

Lokomotivførere:

A. Thorsén, Kbhvn. Gb., til Helgoland.

P. O. Rohde, Kbhvn. Gb., til Helgoland.

E. G. L. Brandt, Kbhvn. Gb, til Helgoland.

N. E. R. J. Stigborg, Kbhvn. Gb., til Helgoland.

P. Guldager, Kbhvn. Gb., til Helgoland.

N. G. R. Jeppesen, Kbhvn. Gb, til Helgoland.

J. H. Larsén, Tinglev, til Korsør.

Påskønnelse.

Generaldirektoratet har udtalt sin bedste tak og påskønnelse over for lokomotivfører S. J. C. E. Stahncke, Aalborg, i anledning af, at han den 16. december 1949 på Kvissel station udviste god agtpågivenhed og rettidigt fik øje på en trolje, således at han nåede at få toget bragt til standsning, inden påkørsel fandt sted. Der er udbetalt ham en dusør.

Generaldirektoratet har udtalt sin bedste tak og påskønnelse over for motorfører O. G. K. Andersen, Odense, i anledning af, at han den 12. april 1950 på Ulleslev station udviste god agtpågivenhed og rettidigt observerede en trolje og fik toget bragt til standsning, inden der skete påkørsel. Der er udbetalt ham en dusør.

Generaldirektoratet har udtalt sin bedste tak og påskønnelse over for lokomotivfører V. P. Jensen, Svendborg, i anledning af, at han på Odense Syd station den 26. maj 1950 udviste god agtpågivenhed, idet han observerede et sporskiftes fejlagtige stilling så tidligt, at det lykkedes ham at bringe toget til standning, hvorved en påkørsel blev undgået.

Statsbanepersonalets Biblioteker.

Nr.	Sj.-Palater		Nr.	Biblioteker
	Jyl.-Fyn	Jyl.-Fyn		
21981			21981	Groosman, Vladimir: Paris.
22015			22015	Jørgensen, Alfred Th.: Filantrop og Skribent.
22016	21934		22016	Orwell, George: 1984.
22017	19038e		22017	Henningén, Agnes: Dødsfjende Hjer-tenskær.
22018	21951		22018	Salje, Sven Edwin: Vingeslag i Natten.
22019	21138c		22019	Achen, Gerda: De Granoskæbner.
22020	21948		22020	Græmer, Inge: Vankundige Verden.
22021	21938		22021	Andersen, Knud: Dømt til at sejle.
22022	21959		22022	Davenport, Marcia: Sol og Skygge.
22023			22023	Torstenson, Ebba: To Mennesker.
22024	19378b		22024	Lindemann, Kelvin: Gyldne Kæder.
22025	20459b		22025	Linck, Mogens: Paa Vej.
22026	21945		22026	Jones, Grey og Constance: Hans lille Havfrue.
22027	21950		22027	Rye, Octavia: Det bliver altid Foraar.
22028	21963		22028	Lindo, Audrey Erskine: Tapre Piger græder ikke.
22029			22029	Stead, Philip John: En Charlatan.
22030			22030	Miller, Arthur: En Sælgers Død.
22031	21954		22031	Sønderby, Knud: Hvidtjørnen.
22032	21961		22032	Goertz, Artemise: Opfyld vore Drømme.
22033	21944		22033	Gersov, Gunner: Nederlagenes By.
22034			22034	Roland-Manuel, Suzanne: Djævle-Trillen.
22035			22035	Eliot, T. S.: Familiens Genforening.
22036	21943		22036	Geer, Andrew: Jagten over Havet.
22037	20652c		22037	Poulsen, Frederik: Forår i Spanien. Sommer i England.
22038	14264		22038	Baum, Vicki: Grand Hotel.
	21974			Baum, Vicki: Det liv er mit.
22039	21964		22039	Rinehart, Mary Roberts: Lyset i Vinduet.
22040			22040	Matthiessen, Hugo: Fæstning og Fristed.
22041			22041	Aagesen, Aage: Geografiske Studier over Jernbanen i Danmark.
22042			22042	Bach, Erik: Latin Amerika.
22043	21957		22043	Blake, Nicolas: Kun eet Minut.
22044	21972		22044	Fønss, Johannes: Særlig husker jeg —
22045			22045	Lockhart, Bruce R. H.: Regningen præ-senteres.
	21933			Lawrence, D. H.: Lady Chatterleys elsker.
22046	21979		22046	Tengroth, Birgit: Natportier.
22047			22047	Dorthe Kogebog.
22048	21975		22048	Føldes, Jolan: Hans anden Kone.
	21952			Strømberg, Leonard: Ad underlige veje.
	21956			Buch, Pearl S.: Lille blomst.
	21960			Duurloo, Ellen: Bleggrøde pæoner.
	21965			Slaughters, Frank G.: Hans jordiske kærlighed.
	21970			Andreassen, Hans: Portugisiske billeder.
	21971			Burkij, Bartelenk: Indien.
	21973			Busch, Fritz: Af en musikers liv.
	15934b			Frisch, Hartvig: Tragediens anden del.

REDAKTION:

E. Greve Petersén (ansvarhavende), Aage Hansen.
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hellerup 7269.

ANNONCE-EKSPEDITION:

Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hellerup 7269. — Kontortid kl. 10—16.
Postkonto 20 541.